

12. Omkostninger og Tab, som have været forbundne med at tilvejebringe de fornødne Penge til Dækning af et almindeligt Havari, navnlig Provisions, Renter og Assurancepremie af udlagte Penge, Bodmeripræmie, naar Bodmeris Optagelse har været nødvendig, og Tab, der paa Grund af Prisforskjel lides ved Salg af Gods i Nødhavn til Havariets Dækning.
13. Salær til den Kommissionær, som har været antaget til at udføre de Havariet vedrørende Forretninger.
14. Omkostningerne ved Søforklaring, Besigtigelses-, Skøns- og Taksationsforretninger samt ved Tilvejebringelsen af andre Bevisligheder, der udfordres til Beregning og Fordeling af et almindeligt Havari, saa og Omkostningerne herved (Dispasseringer).

§ 189.

Til almindeligt Havari henregnes ikke Skade, der lides ved en uheldig Hændelse, som indtræffer under Udførelsen af de Foranstaltninger, der foretages til Frelse af Skib og Ladning, selv om Opførelsen derved undgaaes, ej heller Skade, som kun staar i en tilfældig eller middelbar Forbindelse med disse Foranstaltninger.

Saaledes godtgøres ikke under almindeligt Havari Stang, som brækkes ved Vindens Magt, medens man er i Færd med at kappe Masten, selv om Mastens Kapning derved afværiges, Skade paa Skib og Ladning ved Storm, Ild, Tyveri eller anden Hændelse under Opholdet i Nødhavn, Tab forarsaget ved, at Ladningen paa Grund af et almindeligt Havari ikke kan leveres i rette Tid, fordyret Assurance af Skibet eller Tab af forventet Fragt paa Grund af det Ophold, Havariet har medført.

§ 190.

Som almindeligt Havari godtgøres ikke:

1. Gods, der er indladet i Skibet uden Skipperens Vidende, samt Penge, Værdipapirer og Pretiosa, som ikke have været behørig angivne overensstemmende med § 143.
2. Dækslast, som fastes, eller Skade paa Dækslast, som er en Følge af Raskning eller anden Foranstaltning, der i Havsnød træffes til Frelse for Skib og Ladning, med mindre Raskningen finder Sted for at lette Skibet, efter at det er kommet paa Grund.
Til Dækslast regnes ikke alene Gods, som er ladet paa Skibets aabne Dæk, i dets Vaade eller udenbords, men ogsaa hvad der er ladet i saadan Overbygning, som ikke er bygget ind i Skibets faste Spantehystem eller paa anden Maade hder tilstrækkelig Sikkerhed imod Søskade og Overbordfkylning.
3. Skade, som ved saadanne Foranstaltninger tilføjes Skibstilbehør, der var henliggende paa Dækket uden der at have sin rette Plads.
4. Skade ved Presning med Sejl (Prangning), selv om denne sker for at undgaa Stranding eller undkomme fra Fjender eller Sørøvere; Skade paa Sejl og paa et Dampskibs Redler og Maskine, medmindre saadan Skade opstaar ved Forsøg paa at tage Skibet af Grund, samt Skade paa Skibspumperne foranlediget ved Pumpning for at holde Skibet læns.
5. Tab, foranlediget ved Bortkapning af Master, Rundholter eller andet Inventarium, der forinden er brækket ved et særligt Havari, selv om Bortkapningen er nødvendig for at undgaa en Skib og Ladning truende Fare.
6. Skade, som paaføres selvantændt eller varm Ladning ved Overbordkastning, Paasprøjtning af Vand eller anden Slukningsforanstaltning, saa og i ethvert Tilfælde